

İnandırıcı Yalanlara Karşın Acı Gerçekler

– Sisu · 15 Ocak 2025

İnsan, aynı kişide hem en büyük mutluluğu hem de en büyük acıyı nasıl yaşar? Bunun bir açıklaması, bir izahı var mı? Yok galiba. Sevmenin, sevilmenin, aşkın bir izahı yok. Bir anda, sebepsiz... Karşındaki çevresine kötü de olsa, âşık olan kişi için çoğu zaman önemi yoktur. Ne kadar canını yakarsa yaksın, bazen sevmekten vazgeçemiyor insan. Halbuki vazgeçmesi gerekiyor. Etrafına ve kendisine bu kadar kötülük yapmış birini sevmekten vazgeçmesi, onu unutmaması gerekiyor.

Sevmek çok kutsal bir şey. Herkes gerçekten sevemez. Ama herkes gerçekten sevebilir. Ya da bazıları asla sevilmez. Yanlış kişiyi sevenler, gerçekten seilmeyenlerdir. Asıl onlar çok yaralıdır zaten. Sevmek nedir, bilirler. Ama seilmemek üzer onları. Hiç seilmemiş olmak yakar canlarını. Her şeyden çok sevdiklerinin, onları hiç sevmemesi acıtır kalplerini. Her şeyiyle sevilen birinin, bizi hiçbir şeyle sevmemesi öldürür insanı.

"Neden?" der sürekli. Kendini sorgular. Halbuki hata onda değildir ki. Hata karşı taraftadır; sevilip sevmeyendedir. Aslında objektif bakarsak hata da yoktur aslında. Çünkü isteyen istediğini sevebilir, isteyen istediğini sevmez. Önemli olan, insanları kandırmamaktır. Sevmeyebilirsin. Ama sevmiyorsan, seviyormuş gibi de yapmamalısın. Açık ve net olmak gerekir hayatta; her daim, her durumda. Sevmediğin birine seviyormuş gibi davranmak o kişiyi daha da yıpratır, daha da kanatır.

Doğrular acıdır, başlarda. Ama sonradan "İyi ki" dersin. İyi ki doğrularla yaşamışım. Çünkü büyük bir yalanla yaşamaktansa, en acı doğruyla yüzleşmek hep en iyisidir. İyileşebilmek için... Yanlışlarımız, yalanlarımız, hatalarımız... İnsanız sonuçta, hepsini yapabiliriz. Ama önemli olan, yalanlardan ve yanlışlardan bir an önce kurtulmaktır. Çünkü yalanlar ve yanlışlar büyüdükçe, hem söyleyeni hem de söyleneni üzme ve yaralamaya devam eder.

Yalan bir sevgidense, gerçek bir sevgisizliği tercih ederiz. Etmeliyiz. Çünkü yalan bir sevgide hep bir beklenti olur: "Ya gerçek olursa?", "Gerçekse?", "Gerçeğe dönüşürse?" Hep bir şüphe hep bir umut... Ama gerçek nettir, bir tanedir, kesindir. Ya vardır, ya yoktur. Ya seviyordur, ya sevmiyordur.

O yüzden kimsenin yalanlarında boğulmamak, kimseyi yalanlarla boğmamak hep gerçeklerle yaşamak dileğiyle...